

குறுந்தொகைப் பாடல்களில் காணப்பெறும் பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

ச. ஈஸ்வரன்^அ

^அ தமிழாய்வுத்துறை, தேசியக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி-620001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Cultural Values found in Kuruntokai Songs

S. Eswaran^{a,*}

^a Department of Tamil, National College (Autonomous), Tiruchirapalli - 620 001, Tamil Nadu, India.

*Corresponding Author Email: eswar_shanti@yahoo.co.in

(Received: 19th March 2020; Accepted: 26th May 2020)

DOI: <http://doi.org/10.34256/ijot2022>

Abstract: Tamil literature is a disciple of Sangam literature and the cultural norms of life. The cultural values found in short songs can be summarized in this article. Kuruntokai compilation of Kuruntokai songs. Kuruntokai songs are excellent. Even in Kuruntokai songs, they are full of rare messages. The cultural values found in kuruntokai songs are created for ever. This article is about to be read.

Key Words: Sangam literature, Tamil Culture, Kuruntokai Songs, Puliyur Kesikan

அன்பு வாழ்வில் பண்புடைமை

அன்பாகிய, காதல், ஒழுக்க வாழ்வில் ஈடுபட்டாலும் தலைவன், தலைவியர், தம் நற்பண்புகளை இழந்து விடக்கூடாது என்பதே பழந்தமிழர் கருத்தாம். காதல் களத்தில் தலைவன் தலைவியர் இருவரும் பண்பின் உறைவிடமாகத் திகழ்ந்துள்ளமையைப் பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடல் அடிகள் தெளிவிக்கின்றன.

அமிழ்தத் தன்ன அம்தீங் கிளவி

அன்ன இனியோள் குணனும் இன்ன.”

(குறுந்தொகை, பாடல் எண் 206, அடிகள் 1,2)

என்பார் ஐயூர் முடவன், காமம் தாங்குதற்கு அரிதாகப் படர்ந்து தன்னை வருத்துவதாகத் தலைவன் பாங்கற்கு உரைக்கிறான். யான் அறிவிலாமையால் இப்படி நலிகின்றேன். அதனை நீவிர் விலக்குமின் என்கிறான் தலைவன். என்னைக் காத்தற்குரிய நீ, எனக்கு உதவாது பழித்தலாற் பயனில்லை. அவளை அடைதற்கான வழியை எனக்குக் காட்டுக என்று தலைவன் உரைப்பதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இதன் வழி காதல்

களத்தில் திகழும் தலைவன் தலைவியரின் பண்பினை எண்ணமுடிகிறது (Durai Rasaram, 2008).

ஈதல் இசைபட வாழ்தல்

ஈதலே சிறந்த அறம் என்ற பழந்தமிழரின் பண்பாட்டு உணர்வினைப் புலவர் நக்கீரர், “கடப்பாட்டாளன் உடைப்பொருள்” என்பது கொண்டு உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளார்.

“நில்லா மையே நிலையிற் றாகலின்

நல்லிசை வேட்ட நயனுடை நெஞ்சிற்

கடப்பாட் டாளன் உடைப்பொருள் போலத்

தங்குதற் குரிய தன்றுநின்

அங்கலும் மேனிப் பாய பசப்பே” (பாடல் எண் 143 அடிகள், 3-7)

என்கிறார் புலவர். நில்லா உலகில் நிலையான புகழை நிலைநாட்ட விழையும் ஒப்புரவாளன் கடப்பாட்டாளன் எனப்பட்டான். இந்த ஒப்புரவாளனிடம் பொருள் நிலையாகத் தங்காது கடப்பாட்டாளனிடம் பொருள் தங்காது மறைவது போன்று, தலைவியின் பசலையும் தங்குதற்குரியதன்று என்று தோழி உரைக்கிறாள். புகழே நிலையானது ஆதலின் ஒப்புரவாளர் நிலையாமையை உணர்ந்து தம் செல்வத்தை நல்குவர் என்கிறார் நக்கீரன்.

சான்றோரை எதிரேற்று உபசரித்தல்

பண்டு, தாமறிந்த செம்மைச் சான்றோரைக் கண்டவிடத்து, அச்சான்றோர் வருவதற்கு முன்னே சென்று அவர்களை எதிர்கொண்டு அழைத்து வந்து மகிழ்தல் வேண்டும். இவ்வாறு சான்றோர்களை எதிரேற்று உபசரித்தல் மக்களின் கடமையாகும் என்று புலவர் கருவூர்க்கதப்பிள்ளை புலப்படுத்தியுள்ளார். காந்தள் கொழுமுனை மலர்வதற்கு முன்பு வண்டுகள் தாமே சென்று அவற்றைக் கிண்டி மலரச் செய்யும். அதே போல, சான்றோர் அருகில் வரட்டும் என்று காத்திருத்தல் பண்பாடாகாது. அவர்கள் நம் இல்லத்தை நோக்கி வருவதற்கு முன்னரே ஓடோடிச் சென்று எதிர்கொண்டு மகிழ்வுடன் வரவேற்றல் சீரிய பண்பாட்டின் வெளிப்பாடாம்.

“காந்தளங் கொழுமுனை காவல் செல்லாது

வண்டுவாய் திறக்கும் பொழுதிற், பண்டும்

தாமறி செம்மைச் சான்றோர் கண்ட

கடனறி மாக்கள் போல, இடன்விட்டு” (பாடல் எண், 265, அடிகள் 1,4)

என்கிறார் புலவர் கருவூர்க்கதப்பிள்ளை.

செம்மைச் சான்றோரை மதித்துப் போற்றுதல் கடமை என்று கருதிய பழந்தமிழர் பண்பாட்டினை இதன்வழி எண்ணமுடிகிறது (Ramarathinam, 2002).

இன்னாமையும் இனிதே

மாசற்ற அன்புடையவரால் செய்யப்பெறும் தீமையும் இன்பம் தரும் என்பதும், அவ்வின்பத்திற்குப் புத்தேள் நாட்டு (தேவருலகம்) இன்பமும் ஈடாகாது என்ற தமிழரின் பண்பாட்டு நெறியைச் சிந்திக்க முடிகிறது.

“இனியன் ஆகலின், இனத்தின் இயன்ற

இன்னா மையினும், இனிதோ -

இனிது எனப் படுஉம் புத்தேள் நாடே?” (பாடல் எண் 288, அடிகள் 3,5)

என்கிறார் புலவர் கபிலர். இன்னாமையாகிய பிரிவுத்துயரும் தலைவன் தர, இனிமையாயிற்று என்றுரைக்கிறார் புலவர். புத்தேள் நாடாகிய தேவருலகம், ஒரு படித்தாக இன்பத்தையே உடையது என்று எண்ணிய நம்பிக்கை உணர்வினையும் இப்பாடல் தெளிவிக்கிறது.

இறைவேண்டலும் நம்பிக்கையும்

பண்டைத் தமிழர்கள் இறை நம்பிக்கை எனும் பண்பாட்டு நெறி சார்ந்தவர்களாக இருந்துள்ளதைப் பின்வரும் பாடல் தெளிவுபடுத்தும்,

“மன்ற மராஅத்த பேஎம்முதிர் கடவுள்

கொடியோர்த் தெறுஉம் என்ப யாவதும்

கொடியர் அல்லர் எம்குன்று கெழுநாடர்” (பாடல் எண் 87, அடிகள் 1-3)

என்கிறார் புலவர் கபிலர். பொது மன்றத்தில் நின்ற மரத்தில் முருகக்கடவுள் உறைந்ததாயும், அக்கடவுள் கொடியவரைக் தண்டித்ததாயும் பழந்தமிழர் பண்பாட்டு வழி நம்பினர். தலைவி தெய்வத்தைப் பராவியதாக இப்பாடல் சுட்டுகிறது. தலைவனுக்குத் துயரம் நேராவண்ணம் தலைவி தெய்வத்தைப் போற்றுகிறாள். மலைகளிலும் மரங்களிலும் அச்சுறுத்தும் தெய்வங்களும் அணங்குகளும் உறைவதாக இன்றளவும் கிராம மக்கள் நம்புகின்றனர் இது பண்டு தொடே வழிவழியாக வந்த நம்பிக்கையாம்.

பால்வரைத் தெய்வம் பற்றிய நம்பிக்கை

காதலரை ஒருவரோடு ஒருவர் கூட்டுவிக்கும் தெய்வத்தைப் பண்டைத் தமிழர் ‘பால்வரைத் தெய்வம்’ என்று போற்றியுள்ளனர்.

“பால்வரைந்து அமைத்தல் அல்லது, அவர்வயின்

சால்பு அளந்து அறிதற்கு யாஅம் யாரோ?” (பாடல் எண் 366, அடிகள் 1,2)

என்கிறார் புலவர் பேரி சாத்தன். செவிலிக்குத் தோழி கூறுவதாகப் பழந்தமிழர் பண்பாட்டு வழிவந்த நம்பிக்கையைத் தெளிவுறுத்தியுள்ளார் இப்பாடலில் புலவர். பால்வரைத் தெய்வம் கூட்டுவித்தாலன்றிக், ‘காதலர் கூட முடியாது’ என்று பழந்தமிழர் கொண்ட அசைக்க முடியாத எண்ணமும் பண்பாண்டின் வழிவந்த நம்பிக்கையேயாம்.

உறுதிப்பாடு எனும் தன்னம்பிக்கை சார்ந்த பண்பாட்டுணர்வு

தலைவனோடு கொண்ட தொடர்பு என்றும் கெடாதது என்று உறுதியுடன் என்னும் தலைவியின் மனநிலையைப் பின்வரும் பாடல் பதிவு செய்துள்ளது (Puliyur Kesikan, 2010; Puliyur Kesikan, 2017).

“நிலம்புடை பெயரினும் நீர்திரிந்து பிறழினும்
இலங்குதிரைப் பெருங்கடற்கு எல்லை தோன்றினும்
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கெளவை அஞ்சிக்
கேடு எவன் உடைத்தோ” (பாடல் எண் 373, அடிகள் 1-4)

என்கிறார் புலவர் மதுரைக் கொல்லன் புல்லன் (Somasundarar, P.V., 1982). தலைவனோடு தலைவி பொருந்திய தொடர்பானது, உலகமே இடம்மாறிப் போனாலும், நீரானது தன் குணத்திலே திரிந்து வேறொன்றாக மாறுபட்டாலும், கடலுக்கு எல்லைகள் தோன்றினாலும் என்று கூறி தலைவியைத் தோழி தெளிவிக்கிறாள். காதல், வாழ்வு, நெறியில் தலைவி கொண்ட தன்னம்பிக்கையை இப்பாடல் வழி சிந்திக்க முடிகிறது.

விளைபொருட்களின் முதற்பயனைத் தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணித்தல்

தினை நெல் முதலிய விளைபொருட்களின் முதல் பயனைத் தெய்வத்திற்குப் படைத்து விட்டுப் பின்னர் உண்ணும் வழக்கம் பண்பாட்டு வழிவந்த பழந்தமிழர் பழக்கம். தெய்வத்திற்கு விட்டு வைத்த முதற்கதிரை அறியாது உண்ட மஞ்சை நடுங்கியதாம். அஃது ஆடுமகள் வெறியாடுவது போல இருந்தது என்றுரைக்கிறது பின்வரும் பாடல்.

“புனவன் துடவைப் பொன்போல் சிறு தினைக்
கடிஉண் கடவுட்கு இட்ட செழுங்குரல்
அறியாது உண்ட மஞ்சை, ஆடுமகள்” (பாடல் எண் 105, அடிகள் 1-3)
என்கிறார் புலவர் நக்கீரர்.

அன்பெனும் உயரிய பண்பாடு

அன்பே தலையாய பண்பாடாம். அன்புடையவர்கள் எல்லாம் தமக்குரியவர்களாவர் அன்பை வைத்து அனைத்தையும் அடைந்து விடலாம். குறுந்தொகையுள் மாறுபட்ட அன்பின் புலப்பாட்டைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்துள்ளார் புலவர்.

“வேம்பின் பைங்காய் எந்தோழி தரினே
தேம்பூங்கட்டி என்றனிர் இனியே,
பாரி பறம்பில் பனிச்சனைத் தெண்ணீர்
தைஇத் திங்கள் தண்ணிய தரினும்
‘வெய்ய உவர்க்கும்’ என்றனிர்

ஐய! அற்றால் அன்பின் பாலே”

(பாடல் எண் - 196)

என்கிறார் புலவர் மிளைகந்தன்

முன் காலத்தே, எந்தோழியான தலைவி, வேம்பினது பசங்காயைத் தம் கையால் நும் வாயிடத்தே தந்தாலும், அதனை இனிதான வெல்லக்கட்டி என்று நீர் சொன்னீர். இப்பொழுது பாரியது பறம்பு மலையின் சுனை நீரைத் தைத்திங்களில் தண்ணியதாகவே அளித்தாலும், வெம்மையாய் உவர்ப்பாய் இருக்கின்றது என்றும் கூறினீர். நுமது அன்பின் பகுதி அத்தன்மைத்து என்று வாயில் வேண்டிப் புக்க கிழவற்குத் தோழி உரைக்கின்றாள். நீர் அன்பு மாறினீர் என்பதாக இப்பாடலில் தெளிவித்துள்ளார் புலவர்.

இல்லறப் பண்பாடு

சங்க இலக்கியங்கள் அனைத்தும் இல்லற வாழ்க்கையைத்தான் ஏற்றமுடையவனாகக் கூறுகின்றன. இல்லற வாழ்க்கையைத் திறமையுடன் முறைப்படி நடத்தினால் அதைக் காட்டிலும் இனிய வாழ்வு வேறு இல்லை, இந்த இல்லறம் சிறப்பாக நிகழ வேண்டுமெனில் தலைவனும் தலைவியும் கருத்தொரு மிக்கவர்களாக வாழ வேண்டும். அப்போது தான் இல்லறத்திலே இன்பங் காண்பர் என்பது பழந்தமிழர் கருத்து. இல்லறத்தில் தலைவியானவள் தம் செயல்களைத் தலைவன் பாராட்ட வேண்டுமென்றே விரும்புவாள். பாராட்டி மகிழ்ந்தால் மனம் சாந்தி அடையும். தம் சமையலைக் கணவன் பாராட்டினால் அதற்காக மகிழ்ச்சியடையாத மனைவியேயில்லை எனலாம். இதனைப் பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடல் தெளிவிக்கிறது.

ஒரு பெண் புளித்த தயிரைத் தம் காந்தள் மலர் விரலால் பிசைகின்றாள். அப்போது உடுத்திய ஆடை அவிழ்கிறது தம் கையைக் கழுவாமலேயே அந்த ஆடையை உடுத்திக் கொண்டாள்.

புளிக்கறியை அடிப்பிடிக்காமல் எண்ணெயில் பொரித்துக் கொட்டினாள். ‘குய்’ எனும் ஓசையுடன் எழுந்த புகை அவளுடைய குவளை மலர் போன்ற கண்களை மறைத்தது. கணவனுக்கு உணவு பரிமாறும் போது வருந்திச் சமைந்த புளிக்கறியைப் பரிமாறினாள். கறி மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றது. என்று சொல்லிக்கொண்டு அவன் அதைச் சுவைத்துச் சாப்பிட்டான். அதைக்கண்டு அவளுடைய முகம் மகிழ்ச்சியடைந்தது.

முளி தயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்

கழுவறு கலிங்கம் கழாஅது உடீஇக்

குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கமழ்த்

தான் துழந்து அட்ட தீம்புளிப் யாகர்,

இனிது எனக் கணவன் உண்டலின்,

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே

(பாடல் எண் - 167)

என்கிறார் புலவர் கூடலூர் கிழார்.

இப்பாடல் வழி இல்லறப் பண்பாட்டினை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

குறுகிய பாடல்களின் (நாலடி முதல் எட்டடி வரை) தொகுப்பு குறுந்தொகை. குறுந்தொகைப் பாடல்கள் மிகச்சிறந்தவை. சிறிய பாடல்களாயினும் அரிய செய்திகள் நிறைந்தவை. குறுந்தொகைப் பாடல்களில் காணப்பெறும் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் எக்காலத்திற்கும் ஏற்றவையாகப் படைக்கப் பெற்றுள்ளன. என்பதை இக்கட்டுரை வழி அறியலாம்.

References

Durai Rasaram, (2008) Kuruntokai, Thirumagal Nilayam, Chennai, India.

Puliyur Kesikan, (2010) Kuruntokai Source and text, Saratha Pathippagam, India.

Puliyur Kesikan, (2017) Kuruntokai, Shri Senbaga Pathippagam, Chennai, India.

Ramarathinam, (2002) Kuruntokai Source and text, Gangai Puthaga Nilayam, Chennai, India.

Somasundarar, P.V., (1982), Kuruntokai, Saiva Siddhanta Book Publishing Corp Pub, Chennai.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License